

„Vendég a háznál”

Esti imádság egy héten át
Szent Józseffel

Imafüzet

Szent József képmásának otthonunkba fogadásához

Közös esti ima menete

Szent József kép elhelyezése középen, mécsest gyújtunk, megvárjuk míg mindenki megérkezik (lelkileg is). Ha nehezebben megy a közös ének, akkor érdemes halk zenét kapcsolni.

Édesapa: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Közösen: Ámen.

Szent József, légy házunk ura, kis családunk pártfogója!

Egyetértés, hű szeretet egyesítse szíveinket!

Az ég felé mutass utat, bátorítsd az ellankadtat!

Küzdelmünkben légy segélyünk, erényekben példaképünk!

Átadjuk a ház kulcsait, oltalmazd és védj lakóit!

Zárd ki mindazt, ami káros, ami üdvünkre hátrányos!

Engedd be az Isten-áldást, minden jóban gyarapodást!

Ajánlj minket Jézusodnak, Szeplőtelen Szűz Anyánknak,

Hogy családunk kisedd háza, Názáretnek legyen mása! Ámen.

(Adott napi elmélkedés, feladat elvégzése, átbeszélése)

Majd egyesével megköszönjük mindazt, ami a napunkban jó volt.

Imádkozzuk el közösen a Miatyánk imádságot!

Édesapa: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Közösen: Ámen.

1. este: Szent József, a fiatal jegyese

„Jézus Krisztus születésének ez a története: Anyja, Mária, Józsefnek a jegyese, még mielőtt egybekeltek volna, úgy találtatott, hogy gyermeket fogant a Szentlélektől.” (Mt 1, 18)

Szent József élettörténete nem önmagában lett jelentős, hanem a Jézussal való kapcsolatában. Ennek fényében lesz jelentős az, hogy József lett Mária hitvese, és mindez egy új szintre lépett, amikor kitűnt, hogy Mária „gyermeket fogant a Szentlélektől”. Az egymagában lévő ember társra lel, aztán családként élük életüket.

Ilyen a mi családunk is: két ember élte a saját életét, aztán egymásra találtak, szerelmük a szeretetben lett tartóssá, és várták Isten ajándékát, az új életet. Legszorosabb kapcsolatunk lett így a családi kötelék. Innentől kezdve még inkább felelősek lettünk egymásért!

Vágyai és tervei vannak, előtte az élet, van egy fiatal, szép jegyese.

Nekünk is vannak terveink, vágyaink. Vigyük őket Isten elé!

Szent József élete nem úgy alakult, ahogyan ő elképzelte. Mi hogyan reagálunk, ha az élet sűrűje mást hoz, mint amit mi elterveztünk? Itt van pl. ez a mostani járványhelyzet! Ezt sem vártuk, nem kívántuk, de itt van. Vajon Istennek mi a terve? Nem a járvánnyal, hanem velünk! Milyennek akar látni minket egy olyan helyzetben, ami nem tőlünk függ?

Ferenc pápa „Atyai szívvel” kezdetű apostoli levelében rámutat arra, hogy ma, ebben a nehéz helyzetben is vannak, akik példaértékűen élnek:

„Hány ember van, aki minden áldott nap türelmet gyakorol és reménységet sugároz, aki figyel arra, hogy ne pánikot keltsen, hanem a közös felelősségvállalásra figyelmeztessen? Hány apa, anya, nagypapa, nagymama és tanár mutatja meg apró, mindennapi mozdulatokkal gyermekeinknek, hogy miként nézzenek szembe ezzel a válsággal s jussanak túl rajta: újragondolva szokásainkat, felemelve tekintetünket és buzgóbban imádkozva? Hányan imádkoznak, tesznek felajánlást és járnak közben mindannyiunk javára? Szent Józsefben mindenki megtalálhatja az észrevétlenül maradó embert, a mindennapi jelenlétében diszkrét és rejtett embert, a közbenjárót, a támogatót és a vezetőt a nehéz időkben. Szent József emlékeztet bennünket arra, hogy mindazok, akik látszólag rejtve vagy a „második vonalban” vannak, páratlan főszereplői az üdvösség történetének. Mindegyikük megérdemli az elismerést és a hálát.”

Feladat ima közben: vessek egy csendes pillantást a családomra és adjak hálát értük! Szabad felidézni mindenkivel egy-egy pillanatot, ami emlékezetes, ami közelebb vitt Istenhez!

2. este: Szent József, aki igaz ember

„Férje, József igaz ember volt, nem akarta a nyilvánosság előtt megszégyeníteni, ezért úgy határozott, hogy titokban bocsátja el.” (Mt 1, 19)

Alig kezdődött meg közös életük, máris „problémával” találják szembe magukat. A probléma nem az új gyermek, hanem az, hogy miként alakulnak ők ezáltal. Ez egy olyan feladat, amelyet nem úszunk meg mi sem. Miként formálódok én egy adott helyzetben?

József nem akarja megszégyeníteni Máriát. Jó akar lenni hozzá. Még akkor is, amikor nehéz. Sokkal könnyebb lett volna bosszúból cselekedni. Mi hogyan bánunk azokkal, akik megbántottak, cserbenhagytak minket? És általában, hogyan viszonyulunk embertársainkhoz? Családban is milyen könnyen megesik, hogy félreértjük a dolgokat! Nem beszélünk róla, csak „mi azt gondoljuk, hogy ő azt gondolja, hogy...” És a félreértés bonyodalmakat szül, azok meg bosszúságot okoznak.

De nézzük csak, hogyan viselkedik Szent József?

Nem engedi, hogy kiforduljon önmagából! Van egy alaptulajdonsága: „Igaz ember...” Ha ez jellemző lesz ránk is, akkor a nehéz helyzetekben is okosabban dönthetünk! Mitől lesz egy ember igaz? Hogyan lehet ma igaznak lenni? Én hogyan tudok igaz ember lenni?

Ferenc pápa ehhez kapcsolódóan így fogalmaz:

„József elfogadja Máriát anélkül, hogy előzetesen feltételeket szabna. Bízik az angyal szavaiban. Szívének nemessége a szeretet alá rendeli azt, amit a törvényből tanult; és ebben a mai világban, ahol nyilvánvaló a nőikkel szembeni pszichológiai, szóbeli és testi erőszak, József tisztelettudó, tapintatos férfiként jelenik meg, aki bár nincs birtokában minden információnak, mégis Mária jó hírnevének, méltóságának és életének érdekében dönt. Bizonytalanságában, hogy mit lenne legjobb tennie, Isten megsegítette, megvilágosította helyzetértékelését.

Életünkben gyakran történnek olyan események, amelyeknek nem értjük a jelentését. Első reakciónk gyakran a csalódás és a lázadás. József félreteszi okoskodását, hogy helyet adjon a történéseknek, és bármennyire is titokzatosnak tűnnek szemében, elfogadja őket, felelősséget vállal értük, és megbékél saját történetével. Ha nem békülünk meg élettörténetünkkel, akkor a következő lépést sem tudjuk megtenni, mert mindig várakozásaink és a belőlük fakadó csalódásaink túlszai maradunk.” (PC 4.)

Feladat ima közben: mielőtt befejezzük az imát, tisztázzuk, ha volt napközben valami félreértés, ha valami rosszul esett, hogy születhessen megoldás és békében tudjunk aludni téрни!

3. este: Szent József, aki töpreng, gondolkodik

„Míg ezen töprengett, megjelent neki álmában az Úr angyala” (Mt 1, 20)

A mindennapok gondjaiban sokszor kell nekünk is eltöprengeni, döntéseket hozni. A felnőttek sokszor úgy térnek nyugovóra, hogy végiggondolják a következő napi tennivalókat: mit kell elintézni, mit kell bevásárolni, ki jön, hová kell elmenni? stb. A gyerekek bepakolják az iskolatáskába a másnapi tanszert és cuccokat. Készülnek, ha témazáró, esetleg röpdolgozat lesz, vagy ha felelés várható, akkor még egyszer átnézik a leckét... Ezekben mind töprengés van, pedig csak egyetlen napot érint.

Az élet nagyobb horderejű döntéseinél sem spórolhatjuk meg ezt a fajta morfondírozást! Nem kaphatunk bele mindenbe csak úgy ukmukfukk!

Szent József meghozta a döntést, hogy nem szégyeníti meg jegyesét. Mi tudunk-e Istennel együtt döntést hozni? De jó volna terveinkbe, elhatározásainkba és végül a döntéseinkbe belevonni Istent! Jézus egyszer így fogalmazott: „De ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy te!” /Mt 26,39/.

Ferenc pápa így tanít erről:

„József aggodásán keresztül is megvalósul Isten akarata, története, projektje. József így azt tanítja nekünk, hogy az Istenbe vetett hit magában foglalja azt a hitet is, hogy ő félelmeinken, gyarlóságainkon, gyengeségünkön keresztül is képes működni. Azt is tanítja, hogy az élet viharai közepette nem szabad félnünk Istenre hagyni életünk hajójának kormányát. Néha mi mindent szeretnénk ellenőrzésünk alatt tartani, de őneki mindig nagyobb a rálátása.” (PC 2.)

Feladat ima közben: Tervezzük meg Istennel a holnapi napunkat! Kérjük, hogy áldja meg mindazokat, akikkel találkozunk, akikkel dolgunk lesz, hogy ne csupán a mi akaratumk menjen előre, hanem mi is lehessünk Isten emberei az ő számukra!

4. este: Szent József, aki élő kapcsolatban van Istennel

„(Isten) így szólt hozzá: József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van! Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.” (Mt 1, 20-21)

Szent József odafigyelt, amikor az Úr szólította. Minket is szólít, ha nem is ilyen látványosan. Hogyan szólíthat engem Isten? Mi nem egyszer olyan módon képzeljük el, hogy égzengés, dörgedelmes mély hang, olyan, hogy még a föld is be-
leremeg...

Pedig Isten gyakran éppen a családtagom által szól hozzám: „Apa, szeretlek!” „Várj, kisfiam/kislányom, segíték!” „Gyere, mondjad, mi baj van, meghallgatlak!”

Vagy éppenséggel így halljuk ma Isten szavait:

„Fiaim, nincs valami ennivalótok?”/Jn 21,5/ – „*Anya farkas éhes vagyok, mit főztél?*”

„Sámuel, Sámuel!” /1Sám 3,10/ - (telefoncsörgés után) *Szervusz, fiam, apád vagyok, csak egy kicsit beszélni akartam veled...*

„Hol van a testvéred, Ábel?”/Ter 4,9/ – „*Gyerekek, merre vagytok?!?*”

Oda tudok-e figyelni, amikor Isten szól hozzám, akár a családtagjaim által is? És vajon az én beszédem alkalmas lehet-e arra, hogy Isten szóljon általam?

Ez talán leginkább a vigasztalásban nyilvánul meg. Általunk, emberek által vigasztal, szól, simogat meg az Isten. Ahhoz, hogy Isten általam szóljon, nekem is élő kapcsolatban kell lennem Vele! Mai esti imánk nemcsak egy jó alkalom, hogy együtt legyen a család, hanem együtt vagyunk Istennel is.

Ferenc pápa mai gondolata így hangzik:

„Ahogy Isten Szent Józsefnek mondta: „József, Dávid fia, ne félj” (Mt 1,20), úgy tűnik, nekünk is megismétli: „Ne féljete!” Félre kell tenni a haragot és a csalódást, és minden világias lemondás nélkül, de reményteli lelkierővel helyet kell adni annak, amit nem mi választottunk, s mégis létezik. Az élet ilyen módon történő elfogadása ennek a nem választottnak a rejtett értelméhez visz közelebb bennünket. Valamennyiünk élete csodálatosan újrakezdődhet, ha bátorságot merítünk ahhoz, hogy úgy éljük meg ezt, ahogy az evangélium mutatja nekünk. És nem számít, ha úgy tűnik, hogy már minden rossz irányba fordult, és ha egyes dolgok már visszafordíthatatlanok. Isten tud virágokat növeszteni a kövek között. Még ha szívünk korhol is minket valamiért, Ő „nagyobb a szívünknel, és mindent ismer” (1Jn 3,20)”. (PC 4.)

Feladat ima közben: Mondjunk egymásnak bátorító, biztató, elismerő szavakat, ahogyan Isten is bátorítja őt!

5. este: Szent József, aki hallgat az Úrra

„József erre fölébredt álmából és úgy tett, ahogy az Úr angyala parancsolta.” (Mt 1, 24)

Szent József hallgatott az Istenre, akkor is, amikor képtelenségnek tűnt, amit kért tőle. Tudunk-e bízni Istenben, amikor látszólag a lehetetlenbe vagy ismeretlenbe vezet minket? Gyakran a családban is nehéz, hogy megtegyek apának, anyának, gyermekemnek, házastársamnak bármit is, amit kér, ha nem értek benne minden részletet; – akkor az Istennel kapcsolatban ez miért lenne könnyebb?

Ráadásul mindez Szent Józsefnek álmában történt. Volt már úgy velünk, hogy felébredve visszaemlékeztünk az álmunkra, aztán legyintettünk egyet, mert ez csak álom? Milyen jó, hogy József nem így tett! Hanem hitt! Innentől kezdve meggyőződése volt, hogy mit kell tennie! Ez az a pillanat, amikor hisz Istennek. Nem biztos, hogy érti, nem biztos abban, hogy merre is fog ez az út vezetni, de elindul. Ez a mély hit, amelyről a Katolikus Egyház Katekizmusa azt mondja „szilárd bizalom abban, amit remélünk, meggyőződés arról, amit nem látunk” (KEK 146.), utalva a Zsidókhhoz írt levél 11,1-re.

És ez „a hit hallásból ered” /Róm 10,17/. De hogyan tudom meghallani Istent? Csak úgy, ha néha csendben vagyok. Elcsendesedett most a családi házunk is. „Este van, este van: kiki nyugalomba...” – írta Arany János. Nemcsak egy idilli családi kör képe, hanem minden családé, aki elcsendesedve engedi Istent szóhoz jutni. Ébren álmodunk, szövünk terveket, Isten elgondolta szépet!

Nem látja a szülő, mi lesz gyermekéből, nem tudja a gyermek miként alakul a jövő, nem tudja a házastárs, vajon mit hoz a holnap, de bízunk Isten kegyelmében, hiszünk benne és hiszünk neki, mert ő ígérte meg: „Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végéig!” /Mt 28,20/.

Ferenc pápa így lelkesít minket:

„Szent VI. Pál meglátása szerint József apasága konkrétan abban fejeződött ki, hogy életét áldozattá tette, a megtestesülés misztériumának és a hozzá kapcsolódó megváltó küldetésnek a szolgálatába állította; élt törvényes felhatalmazásával, mely a Szent Család felett megillette, hogy önmagát, életét, munkáját teljesen a Szent Családnak szentelje; a házastársi szeretetre szóló emberi elhivatottságát önmaga emberfeletti feláldozásával változtatta, szívével és minden képességével együtt, és szeretetét a házában felcseperedő Messiás szolgálatába állította. (PC 1.)

... (Szent József) nem keres kiskapukat, hanem „nyitott szemmel” szembenéz azzal, ami történik vele, és személyes felelősséget vállal érte.” (PC 4.)

Feladat ima közben: Saját szavainkkal kérjük Istent, hogy növelje az egymásba és a Belé vetett hitünket, majd mondjuk el közösen a Hiszekegyet (12. oldal, hátlap)!

6. este: Szent József, aki bátran néz szembe a kihívásokkal

„megjelent Józsefnek álmában az Úr angyala, s ezt mondta neki: „Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, s maradj ott, amíg nem szólok, mert Heródes keresi a gyermeket, meg akarja ölni.” Fölkelt, s még akkor éjszaka fogta a gyermeket és anyját, és elmenekült Egyiptomba. Ott maradt Heródes haláláig.” (Mt 2, 13-15)

József álmában kapja az utasítást, pedig nem álomvilágban él, hanem nagyon is valóságban. Számol azzal, hogy noha Isten Fia az, akit minden nap ringathat, mégis kegyetlen a világ. A világ nem ismerte fel a köztünk lévő Istent, ezért Józsefnek most mindent meg kell tennie azért, hogy a kegyetlen világtól megóvja gyermekét.

Szent Józsefnek egy idegen országba kell menekülnie családjával, mert az életükre törnek. Nem mindennapi helyzet, akár egy akciófilmben! De Szent József felkel és cselekszik, ahogy az Úr mondja neki. Hallgatunk-e az Istenre, amikor bajban vagyunk? Kikérjük-e a véleményét? Keressük a vele való kapcsolatot akkor is, amikor minden rendben megy? Egy édesapának, szülőnek micsoda fájdalom azt látni, ha családja, gyermekei gondokkal küzdenek. Persze minden szebb és jobb lenne, ha a világ más lenne, de nem az! Ezért nekünk kell tennünk azért, hogy a mi kis világunk szebb, jobb legyen!

Ferenc pápa ilyenek látja Szent Józsefet: „József az az ember, akin keresztül Isten gondoskodik a megváltás történetének kezdeti időszakáról. Ő az igazi „csoda”, amellyel Isten megmenti a gyermeket és anyját. A Menny ennek a férfinak a teremtő bátorságában bízva avatkozik be, aki, amikor Betlehembe érkezik, és nem talál szállást, ahol Mária szülhet, egy istállókat rendez be, és úgy rendbe teszi azt, hogy a lehető legbefogadóbb hely legyen Isten Fia számára, aki a világra jön (vö. Lk 2,6–7). Amikor pedig a Heródes felől közelgő veszéllyel szembesül, aki meg akarja ölni a gyermeket, József ismét álomban kap figyelmeztetést, hogy védje meg a gyermeket, és az éj kellős közepén megszervezi a menekülést Egyiptomba (vö. Mt 2,13–14).

Ha felületesen olvassuk ezeket az elbeszéléseket, mindig az a benyomásunk, hogy a világ az erősek és hatalmasok kezében van, ám az evangélium „jó híre” abban rejlik, hogy megmutatja: a földi uralkodók zsarnoksága és erőszakossága ellenére Isten mindig megtalálja a módját üdvterve megvalósítására. Időnként úgy tűnhet, hogy a mi életünk is a hatalmasok kezében van, de az evangélium azt üzeni nekünk, hogy ami számít, azt Istennek mindig sikerül megmentenie, feltéve, hogy ugyanazt a teremtő bátorságot tanúsítjuk, mint a názáreti ács, aki a Gondviselésbe vetett bizalmat helyezve első helyre mindig képes a problémát lehetőségé alakítani.

Ha néha úgy tűnik, hogy Isten nem segít rajtunk, ez nem azt jelenti, hogy elhagyott volna minket, hanem azt, hogy bízunk bennünk, bízunk abban, amit elterveztünk, kitalálhatunk, megtalálhatunk.” (PC 5.)

Feladat ima közben: Először meséljék el a szülők, hogyan lett az otthonuk és miként indult a családi élet! Adjunk hálát az otthonunkért, ahol biztonságban élhetünk! Elsősorban nem a falak és a bútorok teszik otthonossá, hanem a szerettem, akik bármilyen körülmények között mellettem vannak! Az otthon az a szerető családi szív, ahol helyünk van!

7. este: Szent József, aki vezeti a családját

„megjelent Egyiptomban álmában Józsefnek az Úr angyala, és így szólt hozzá: „Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját és menj Izrael földjére, mert meghaltak, akik a gyermek életére törtek!” Erre fölkel, fogta a gyermeket és anyját, és Izrael földjére ment. (...) egy álmában kapott utasításra Galilea tartományba költözött. Odaérve Názáret városában telepedett le.” (Mt 2, 19-21; 22-23)

Már megint egy álom! Mintha ez a mi Józsefünk egy örök álmodozó lenne. Nem lehetetlen álmokat kerget, hanem kezébe veszi a dolgokat, vállára veszi a családját és határozottan beírnyozza életüket. Szent József élete újabb fordulatot vesz, Isten útmutatását követve kell a családját elvezetni egy új otthonba. Szülőként nem egyszerű feladat a családot jól vezetni, biztonságot és békét adni szeretteinknek. Kérjük Szent József közbenjárását, hogy segítsen Istennel közösen vezetni a családunkat, és tőlünk telhetően segítsük is egymást ebben!

Ferenc pápa ehhez a feladathoz Szent Józsefet állítja elénk példaképként:

„József boldogsága nem az önfeláldozás logikájában, hanem az önjándékozás logikájában rejlik. Sosem látunk ebben a férfinban frusztrációt, hanem csak bizalmat. Huzamos hallgatása nem panaszkodást, hanem állandó, konkrét bizalmi gesztusokat feltételez. A világnak apákra van szüksége. A világ elutasítja az uralkodókat, vagyis elutasítja azokat, akik mások birtoklásával akarják saját ürességüket betölteni; elutasítja azokat, akik összekeverik a vezető szerepet a parancsolgatással, a szolgálatot a szolgálalkúséggel, a vitát az elnyomással, a szeretetet a segélyezéssel, az erőt a pusztítással. Minden igazi hivatás önmagunk odaajándékozásából születik, ami az egyszerű áldozatvállalás érett formája. A papi hivatásban és a megszentelt életben is ilyen érettségre van szükség. Ahol egy hivatás, legyen az házasi, cölebszi vagy szüzi hivatás, nem éri el az önjándékozás érettségét, hanem megáll a pusztán áldozati logikánál, akkor ahelyett, hogy a szeretet szépségének és örömeinek a jele lenne, félő, hogy a boldogtalanság, a szomorúság és a csalódottság kifejezésévé válik. ...

Valahányszor olyan helyzetben vagyunk, hogy az apaságot kell gyakorolnunk, mindig emlékeznünk kell arra, hogy az sosem a birtoklás gyakorlása, hanem egy „jel”, mely egy magasabb rendű apaságra utal. Bizonyos értelemben valamennyien mindig József állapotában vagyunk: annak az egyetlen mennyei Atyának az árnyéka vagyunk, aki „felkelti napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak egyaránt” (Mt 5,45); olyan árnyék, amely követi a Fiút.” (PC 7.)

Feladat ima közben: Megfogva egymás kezét a tőlem jobbra lévőnek mondom: „számítok rád, segíts engem, hogy egyre közelebb kerüljek Istenhez!”

HISZEK AZ EGY ISTENBEN, mindenható Atyában,
mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak Teremtőjében.
Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában,
aki az Atyától született az idő kezdete előtt.
Isten az Istentől, világosság a világosságtól,
valóságos Isten a valóságos Istentől.
Született, de nem teremtmény,
az Atyával egylényegű és minden általa lett.
Értünk emberekért, a mi üdvösségünkért, leszállott a mennyből.
Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától
és emberré lett.
Poncius Pilátus alatt értünk keresztre feszítették,
kínhalált szenvedett és eltemették.
Harmadnapra föltámadott az Írások szerint,
fölment a mennybe, ott ül az Atyának jobbján,
de újra eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat
és országának nem lesz vége.
Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben,
aki az Atyától és a Fiútól származik,
akit éppúgy imádunk és dicsőítünk
mint az Atyát és a Fiút,
Ő szólt a próféták szavával.
Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban.
Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára.
Várom a holtak föltámadását
és az eljövendő örök életet. Ámen.